

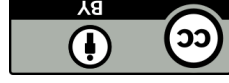

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ένας πολύ μικρός σπόρος: Η Ιστορία της Ουανγκάρι Μαατάι / A Tiny Seed: The Story of Wangari Mathai!

 Nicola Rijdsdijk
 Maya Marshak
 Eleni Manou (el)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

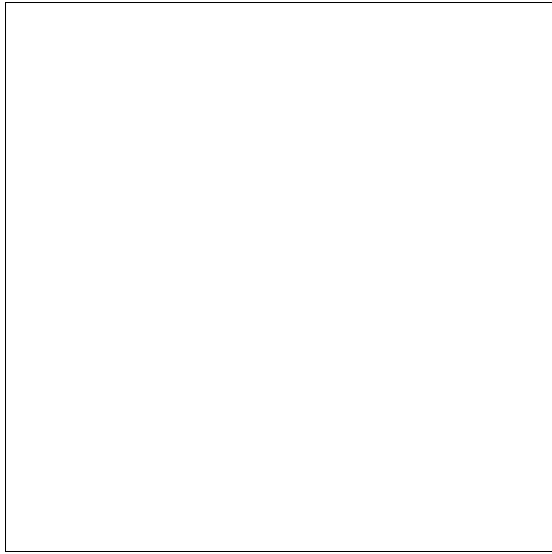
Ένας πολύ μικρός σπόρος: Η Ιστορία της Ουανγκάρι Μαατάι / A Tiny Seed: The Story of Wangari Mathai!

 Nicola Rijdsdijk
 Maya Marshak
 Eleni Manou

3

 Ελληνικά / English

Σε ένα χωριό στις πλαγιές του Βουνού Κένυα στην Ανατολική Αφρική, ένα μικρό κορίτσι δούλευε στα κτήματα μαζί με την μητέρα της. Το όνομα της ήταν Ουανγκάρι.

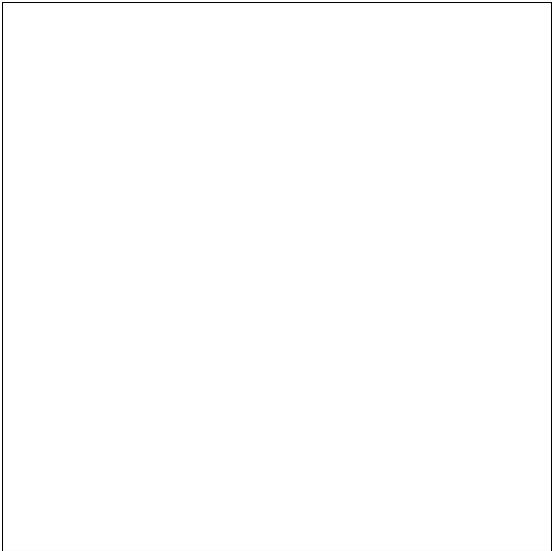
...

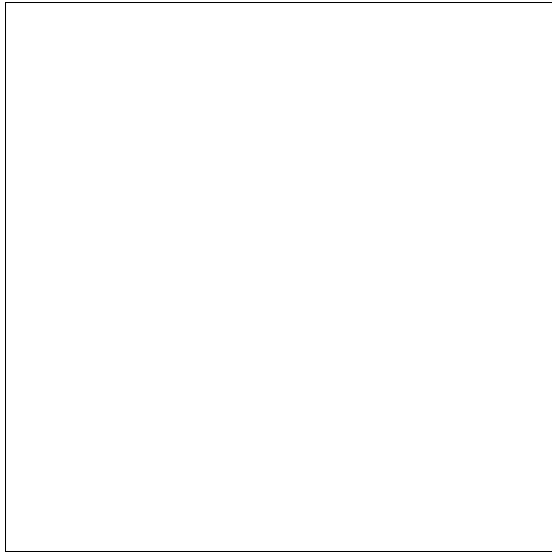
In a village on the slopes of Mount Kenya in East Africa, a little girl worked in the fields with her mother. Her name was Wangari.

Wangari loved being outside. In her family's food garden she broke up the soil with her machete. She pressed tiny seeds into the warm earth.

...

Η Ουανγκάρι αγαπούσε να είναι έξω. Στο κήπο της οικογένειά της διαβίβαζε τα σπόρια με το μαχαίρι της. Πίεσε πάνω μικρούς σπόρους μέσα στη γη.

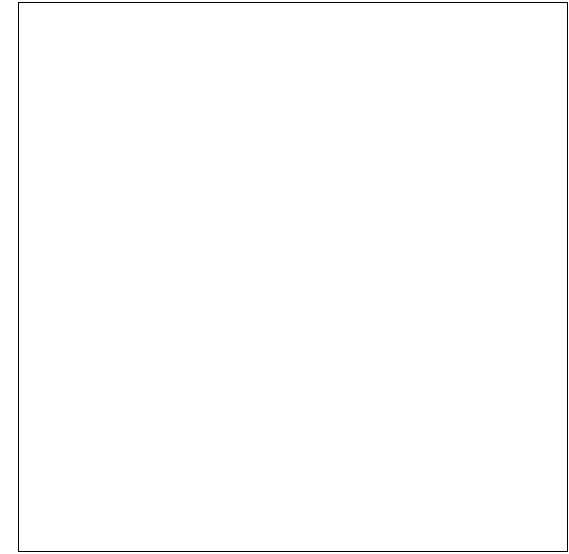

Η αγαπημένη ώρα της ημέρας της ήταν λίγο μετά το ηλιοβασίλεμα. Όταν έγινε πολύ σκοτάδι για να δει τα φυτά, η Ουανγκάρι ήξερε ότι ήταν ώρα να πάει σπίτι. Ακολουθούσε τα στενά μονοπάτια μέσα από τα κτήματα, διασχίζοντας ποτάμια καθώς αυτή πήγαινε.

...

Her favourite time of day was just after sunset. When it got too dark to see the plants, Wangari knew it was time to go home. She would follow the narrow paths through the fields, crossing rivers as she went.

Η Ουανγκάρι πέθανε το 2011, αλλά μπορούμε να τη σκεφτόμαστε κάθε φορά που βλέπουμε ένα όμορφο δέντρο.

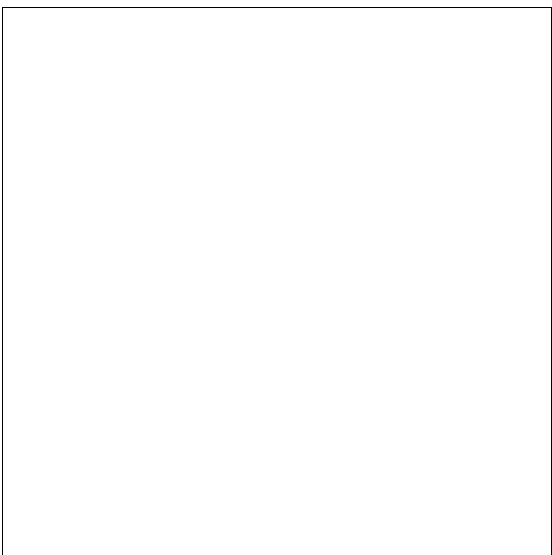
...

Wangari died in 2011, but we can think of her every time we see a beautiful tree.

Wangari was a clever child and couldn't wait to go to school. But her mother and father wanted her to stay and help them at home. When she was seven years old, her big brother persuaded her parents to let her go to school.

...

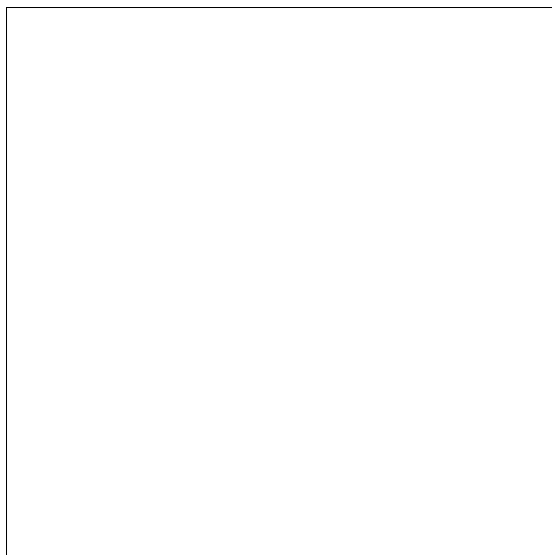
Η Ουανγκάρι ήταν ένα έξυπνο παιδί και ανυπομονούσε να πάει στο σχολείο. Αλλά η μητέρα και ο πατέρας της ήθελαν αυτή να μένει σπίτι και να τους βοηθάει στο σπίτι. Όταν ήταν αυτή επτά χρονών, ο μεγαλύτερος αδερφός της έπεισε τους γονείς της να την αφήσουν να πάει στο σχολείο.

Wangari had worked hard. People all over the world took notice, and gave her a famous prize. It is called the Nobel Peace Prize, and she was the first African woman ever to receive it.

...

Η Ουανγκάρι είχε δουλέψει σκληρά. Άνθρωποι από όλο τον κόσμο έδωσαν προσοχή, και της έδωσαν ένα διάσημο βραβείο. Αυτό ονομάστηκε πρώτη Αφρικανίδα γυναίκα που το έλαβε ποτέ. Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης, και ήταν αυτή η πρώτη Αφρικανίδα γυναίκα που το έλαβε ποτέ.

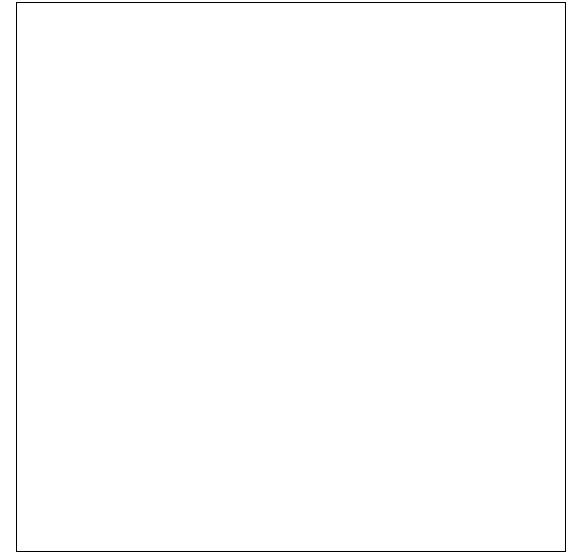

Της άρεσε να μαθαίνει! Η Ουανγκάρι μάθαινε όλο και περισσότερο με κάθε βιβλίο που διάβαζε. Έκανε τόσο καλά στο σχολείο που προσκλήθηκε να σπουδάσει στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η Ουανγκάρι ήταν ενθουσιασμένη! Ήθελε να ξέρει περισσότερα για τον κόσμο.

...

She liked to learn! Wangari learnt more and more with every book she read. She did so well at school that she was invited to study in the United States of America. Wangari was excited! She wanted to know more about the world.

Καθώς περνούσε ο καιρός, τα νέα δέντρα μεγάλωσαν σε δάση, και τα ποτάμια άρχισαν να ρέουν ξανά. Το μήνυμα της Ουανγκάρι διασκορπίστηκε στην Αφρική. Σήμερα, εκατομμύρια δέντρα έχουν μεγαλώσει από τους σπόρους της Ουανγκάρι.

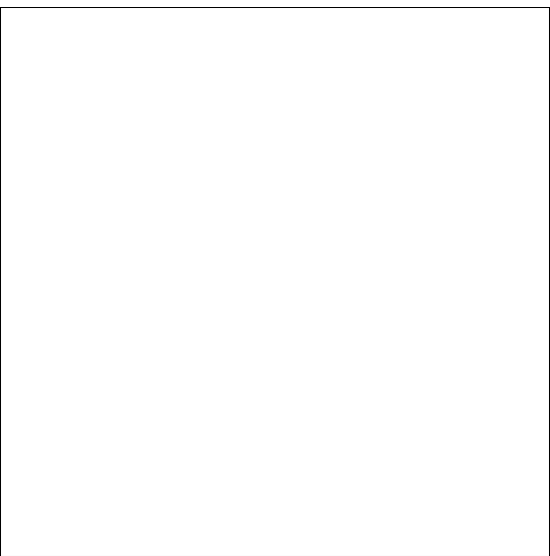
...

As time passed, the new trees grew into forests, and the rivers started flowing again. Wangari's message spread across Africa. Today, millions of trees have grown from Wangari's seeds.

At the American university Wangari learnt many new things. She studied plants and how they grow. And she remembered how she grew: playing games with her brothers in the shade of the trees in the beautiful Kenyan forests.

...

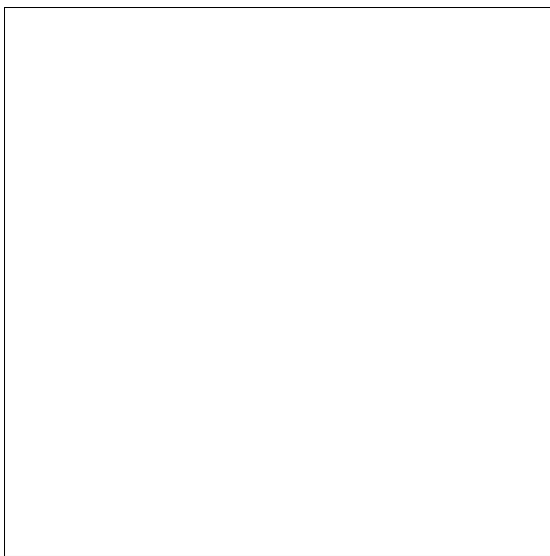
Στο Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο η Ουανγκάρι έμαθε πολλά νέα πράγματα. Μάλιστα τα φυτά και πώς μεγαλώνουν. Και θυμήθηκε πώς μεγάλωσε: παίζοντας παιχνίδια με τα αδέρφια της στη σκιά των δέντρων στα όμορφα δάση της Κένυας.

Wangari knew what to do. She taught the women how to plant trees from seeds. The women sold the trees and used the money to look after their families. The women were very happy. Wangari had helped them to feel powerful and strong.

...

Η Ουανγκάρι ήξερε τι να κάνει. Δίδαξε τις γυναίκες πώς να φυτεύουν δέντρα και σπόρους. Οι γυναίκες πουλάνε τα δέντρα και χρησιμοποιήσαν τα χρήματα για να φροντίσουν τις οικογένειές τους. Οι γυναίκες ήταν πολύ χαρούμενες. Η Ουανγκάρι τις είχε βοηθήσει να αισθανονται ισχυρές και δυνατές.

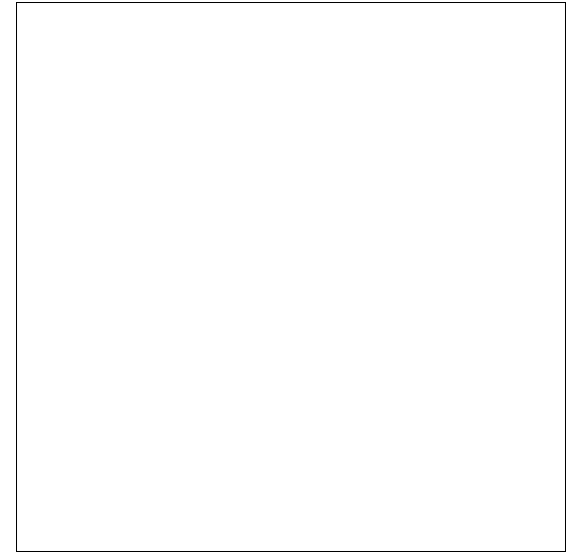

Όσο περισσότερο μάθαινε, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσε ότι αγαπούσε τους ανθρώπους της Κένυας. Ήθελε αυτούς να είναι χαρούμενοι και ελεύθεροι. Όσο περισσότερο μάθαινε, τόσο περισσότερο θυμόταν το σπίτι της στην Αφρική.

...

The more she learnt, the more she realised that she loved the people of Kenya. She wanted them to be happy and free. The more she learnt, the more she remembered her African home.

Όταν τελείωσε τις σπουδές της, επέστρεψε στην Κένυα. Αλλά η χώρα της είχε αλλάξει. Τεράστιες καλλιέργειες απλώνονταν σε όλη τη γη. Οι γυναίκες δεν είχαν ξύλο να κάνουν φωτιές μαγειρέματος. Οι άνθρωποι ήταν φτωχοί και τα παιδιά πεινούσαν.

...

When she had finished her studies, she returned to Kenya. But her country had changed. Huge farms stretched across the land. Women had no wood to make cooking fires. The people were poor and the children were hungry.